Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►B EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) NR. 1925/2006

2006 m. gruodžio 20 d.

dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis

(OL L 404, 2006 12 30, p. 26)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 108/2008	L 39	11	2008 2 13
►M2	2009 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1170/2009	L 314	36	2009 12 1
►M3	2011 m. lapkričio 14 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1161/2011	L 296	29	2011 11 15
►M4	2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011	L 304	18	2011 11 22
►M5	2014 m. vasario 7 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 119/2014	L 39	44	2014 2 8
►M6	2015 m. kovo 11 d. Komisijos reglamentas (ES) 2015/403	L 67	4	2015 3 12
►M7	2017 m. liepos 5 d. Komisijos reglamentas (ES) 2017/1203	L 173	9	2017 7 6
►M8	2019 m. balandžio 24 d. Komisijos reglamentas (ES) 2019/649	L 110	17	2019 4 25
►M9	2019 m. balandžio 24 d. Komisijos reglamentas (ES) 2019/650	L 110	21	2019 4 25
►M10	2021 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentas (ES) 2021/468	L 96	6	2021 3 19
►M11	2022 m. birželio 1 d. Komisijos reglamentas (ES) 2022/860	L 151	37	2022 6 2
►M12	2022 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamentas (ES) 2022/2340	L 310	7	2022 12 1

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) NR. 1925/2006

2006 m. gruodžio 20 d.

dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šis reglamentas suderina valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, susijusias su maisto produktų papildymu vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis, siekiant užtikrinti veiksmingą vidaus rinkos veikimą ir aukštą vartotojų teisių apsaugos lygį.

2. Šio reglamento nuostatos dėl vitaminų ir mineralų netaikomos maisto papildams, kurie priklauso Direktyvos 2002/46/EB taikymo sričiai.

3. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant Bendrijos teisės aktų konkrečių nuostatų, susijusių su:

a) specialios paskirties maisto produktais ir, nesant konkrečių nuostatų, šių produktų sudėčiai taikomais reikalavimais, kurie būtini atsižvelgiant į specifinius žmonių, kuriems jie skirti, mitybos poreikius;

b) naujais maisto produktais ir naujais maisto produktų ingredientais;

c) genetiškai modifikuotais maisto produktais;

d) maisto priedais ir kvapiosiomis medžiagomis;

e) leistina vyno gamybos praktika ir procesais.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente:

1) „Tarnyba“ — tai 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 178/2002, nustatančiu maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiu Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiu su maisto saugos klausimais susijusias procedūras [1] įsteigta Europos maisto saugos tarnyba;

2) „Kita medžiaga“ — kita nei vitaminas ar mineralas medžiaga, turinti mitybinį arba fiziologinį poveikį.

[1] OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 575/2006 (OL L 100, 2006 4 8, p. 3).

▼B

II SKYRIUS

PAPILDYMAS VITAMINAIS IR MINERALAIS

3 straipsnis

Papildymui vitaminais ir mineralais taikomi reikalavimai

1. Pagal šiame reglamente išdėstytas taisykles maisto produktus galima papildyti tik vitaminais ir (arba) mineralais, kurių sąrašas pateiktas I priede, II priede nurodytu pavidalu.

2. Maisto produktai gali būti papildyti vitaminais ir mineralais žmogaus organizmui biologiškai tinkama forma, nepriklausomai nuo to, ar jų paprastai esama ar nesama šių maisto produktų sudėtyje, ypač siekiant atsižvelgti į:

a) konkrečiai gyventojų grupei būdingą vieno ar daugiau vitaminų ir (arba) mineralų trūkumą, kurį gali rodyti klinikiniai ar subklinikiniai tyrimai arba kurį rodo apskaičiuojamas žemas maistinių medžiagų suvartojimo lygis; arba

b) tai, kad mitybos įpročių pokyčiai gali pagerinti gyventojų arba konkrečių gyventojų grupių mitybos būklę ir (arba) kompensuoti vitaminų ar mineralų trūkumus; arba

c) visuotinai pripažįstamų mokslo žinių apie suvartojamų vitaminų ir mineralų poveikį sveikatai raidą.

▼M1

3. Šio straipsnio 1 dalyje minimų sąrašų pakeitimai priimami pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, atsižvelgiant į Tarnybos nuomonę.

Esant neišvengiamoms skubos priežastims Komisija gali pasinaudoti 14 straipsnio 4 dalyje nurodyta skubos procedūra norėdama išbraukti vitaminą ar mineralą iš sąrašų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje.

Prieš atlikdama šiuos pakeitimus, Komisija konsultuojasi su suinteresuotomis šalimis, ypač su maisto pramonės įmonėmis ir vartotojų grupėmis.

▼B

4 straipsnis

Papildymo vitaminais ir mineralais apribojimai

Vitaminais ir mineralais negali būti papildomi:

▼B

a) neperdirbti gaminiai, įskaitant vaisius, daržoves, mėsą, paukštieną ir žuvį, bet jais neapsiribojant;

b) gėrimai, kurių alkoholio koncentracija yra didesnė kaip 1,2 tūrio proc., išskyrus ir nukrypstant nuo 3 straipsnio 2 dalies, šiuos produktus:

i) nurodytus 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo ([1]) 44 straipsnio 6 ir 13 dalyse; ir

ii) kuriais buvo prekiaujama prieš priimant šį reglamentą; ir

iii) apie kuriuos valstybė narė praneša Komisijai pagal 11 straipsnį,

ir su sąlyga, kad nepateikiamas teiginys apie maistingumą ar sveikatingumą.

▼M1

Priemonės, nustatančios kitus maisto produktus arba kitas maisto produktų kategorijas, kurių negalima papildyti tam tikrais vitaminais ir mineralais, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, gali būti patvirtinamos taikant 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu bei remiantis moksliniais įrodymais ir atsižvelgiant į jų maistinę vertę.

▼B

5 straipsnis

Grynumo kriterijai

▼M1

1. Priemonės, nustatančios II priede išvardytų vitaminų formulių ir mineralinių medžiagų grynumo kriterijus, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas, jį papildant, patvirtinamos taikant 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, išskyrus atvejus, kai minėtieji kriterijai taikomi pagal šio straipsnio 2 dalį.

▼B

2. II priede išvardytoms vitaminų formulėms ir mineralinėms medžiagoms taikomi grynumo kriterijai, nustatyti Bendrijos teisės aktuose dėl jų taikymo maisto produktų gamyboje kitais negu šiame reglamente nurodytais tikslais.

3. II priede išvardytoms vitaminų formulėms ir mineralinėms medžiagoms, kurių grynumo kriterijai Bendrijos teisės aktuose nenustatyti, kol bus priimtos tokios specifikacijos, taikomi visuotinai pripažinti tarptautinių organų rekomenduojami grynumo kriterijai ir gali būti laikomasi griežtesnius grynumo kriterijus nustatančių nacionalinių taisyklių.

([1]) OL L 179, 1999 7 14, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2165/2005 (OL L 345, 2005 12 28, p. 1).

▼B

6 straipsnis

Papildymo vitaminais ir mineralais sąlygos

▼M1

1. Jeigu maisto produktai papildomi vitaminu arba mineralu, bendras maisto produkte esantis vitamino arba mineralo kiekis, kuris naudojamas neatsižvelgiant į papildymo tikslą, to produkto pardavimo metu negali viršyti didžiausio kiekio. Priemonės, nustatančios šį kiekį ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos taikant 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Komisija šiuo tikslu iki 2009 m. sausio 19 d. gali pateikti priemonių projektą dėl didžiausių kiekių. Koncentruotų arba dehidruotų gaminių didžiausias leistinas vitaminų ir mineralų kiekis nustatomas pagal kiekį, esantį maisto produkto sudėtyje, kai šis produktas, vadovaujantis gamintojo nurodymais, yra paruoštas vartoti.

2. Bet kokios sąlygos, kuriomis ribojamas arba draudžiamas maisto produkto arba maisto produktų kategorijos papildymas tam tikru vitaminu arba mineralu, skirtos neesminėms šio reglamento nuostatoms iš dalies pakeisti, *inter alia*, jo papildymą, patvirtinamos taikant 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

3. 1 dalyje nurodyti didžiausi kiekiai ir 2 dalyje nurodytos sąlygos nustatomos atsižvelgiant į:

a) vitaminų ir mineralų didžiausias saugos ribas, nustatytas pagal mokslinį rizikos vertinimą, grindžiamą visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis, atitinkamai atsižvelgiant į įvairių vartotojų grupių skirtingus jautrumo laipsnius; ir

b) suvartojamų vitaminų ir mineralų kiekius iš kitų mitybos šaltinių.

4. Nustatant 1 dalyje nurodytus didžiausius kiekius ir 2 dalyje nurodytas sąlygas, taip pat būtina tinkamai atsižvelgti į gyventojų suvartojamus vitaminų ir mineralų orientacinius kiekius.

5. Nustatant 1 dalyje nurodytus didžiausius kiekius ir 2 dalyje nurodytas sąlygas vitaminams ir mineralams, kurių gyventojų suvartojami orientaciniai kiekiai yra artimi didžiausioms saugos riboms, jei būtina, taip pat atsižvelgiama ir į:

a) atskirų produktų kiekį bendrame visų gyventojų ar gyventojų grupių racione;

b) produkto maistinių medžiagų apibūdinimą, parengtą taip, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1924/2006.

▼M1

6. Vitamino arba mineralo turi būti pridedama tiek, kad maisto produkte jo būtų bent jau reikšmingas kiekis, kai jis apibrėžtas pagal Direktyvos 90/496/EEB priedą. Priemonės, nustatančios konkrečiuose maisto produktuose arba maisto produktų kategorijose mažiausią kiekį, įskaitant bet kokį mažesnį kiekį, nukrypstant nuo anksčiau minėto reikšmingo kiekio, ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos taikant 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

7 straipsnis

Ženklinimas, pristatymas ir reklamavimas

▼M1

1. Ženklinant, pristatant arba reklamuojant maisto produktus, papildytus vitaminais ir mineralais, negali būti teiginių, kuriais konstatuojama arba leidžiama suprasti, kad subalansuota ir įvairi mityba negali suteikti tinkamo maistinių medžiagų kiekio. Kai tinka, nukrypti leidžianti nuostata dėl konkrečios maisto medžiagos, skirta iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas. jį papildant, gali būti patvirtinama taikant 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

2. Vitaminais ir mineralais papildytų maisto produktų ženklinimas, pristatymas ir reklama neturi klaidinti arba apgaudinėti vartotojų dėl tokių maisto produktų maistingumo privalumų, kurie atsiranda papildžius juos šiomis maistinėmis medžiagomis.

▼M4

3. Vitaminais ir mineralinėmis medžiagomis papildytų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, maistingumą privaloma nurodyti ženklinant. Pateiktiną informaciją sudaro 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams ([1]) 30 straipsnio 1 dalyje nurodyti duomenys ir bendri vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekiai, esantys maisto produkto sudėtyje po papildymo.

▼B

4. Vitaminais ir mineralais papildytų maisto produktų etiketėse galima nurodyti, kad jie buvo papildyti pagal Reglamente (EB) Nr. 1924/2006 nustatytus reikalavimus.

5. Šis straipsnis taikomas nepažeidžiant kitų su maisto produktais susijusių teisės nuostatų, taikomų nurodytoms maisto kategorijoms.

6. Šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės gali būti tiksliau apibrėžtos 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

([1]) OL L 304, 2011 11 22, p. 18.

▼B

III SKYRIUS

PAPILDYMAS TAM TIKROMIS KITOMIS MEDŽIAGOMIS

8 straipsnis

Medžiagos, kurių naudojimą draudžia, riboja arba prižiūri Bendrija

1. Laikomasi šiame straipsnyje numatytos procedūros, kai kita negu vitaminai ar mineralai medžiaga arba ingredientas, kurio sudėtyje yra kitų nei vitaminai ar mineralai medžiagų, yra dedami į maisto produktus arba naudojami jų gamybai tokiu būdu, kad suvartojamas šios medžiagos kiekis gerokai viršytų pagrįstai numatytus subalansuotos ir įvairios mitybos atveju suvartojamus kiekius ir (arba) kitaip keltų potencialų pavojų vartotojams.

▼M1

2. Jei būtina, Komisija savo iniciatyva arba remdamasi valstybių narių pateikta informacija, kiekvieną kartą, atsižvelgdama į Tarnybos turimos informacijos vertinimą, pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu gali priimti sprendimą dėl medžiagos ar ingrediento įtraukimo į III priedą. Visų pirma:

a) jei buvo nustatytas žalingas poveikis sveikatai, medžiaga ir (arba) ingredientas, kurio sudėtyje yra tos medžiagos:

   i) įtraukiami į III priedo A dalį ir yra draudžiama jais papildyti maisto produktus ar juos naudoti gaminant maisto produktus; arba

   ii) įtraukiami į III priedo B dalį ir yra leidžiama jais papildyti maisto produktus ar juos naudoti gaminant maisto produktus tik ten nurodytomis sąlygomis;

b) jei nustatoma žalingo poveikio sveikatai galimybė, tačiau yra abejonių moksliniu požiūriu, medžiaga įtraukiama į III priedo C dalį.

Esant neišvengiamoms skubos priežastims Komisija gali pasinaudoti skubos procedūra, nurodyta 14 straipsnio 4 dalyje, ir įtraukti medžiagą arbą ingredientą į III priedo A arba B dalis.

▼B

3. Bendrijos nuostatomis, kurios taikomos konkretiems maisto produktams, gali būti numatyti tam tikrų medžiagų, neįtrauktų į šį reglamentą, naudojimo apribojimai ar draudimai.

4. Maisto verslo operatorius arba kitos suinteresuotos šalys gali bet kuriuo metu pateikti Tarnybai įvertinti mokslinius duomenis, rodančius, kad į III priedo C dalį įtraukta medžiaga yra saugi naudojant ją pagal jos naudojimo maisto produktams arba maisto produktų kategorijai sąlygas, ir paaiškinančius šio naudojimo tikslą. Tarnyba nedelsdama informuoja valstybes nares ir Komisiją apie bylos pateikimą ir pasirūpina, kad ji būtų joms prieinama.

▼M1

5. Per ketverius metus nuo medžiagos įtraukimo į III priedo C dalį datos, pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu bei atsižvelgiant į Tarnybos nuomonę apie jai pateiktas įvertinti šio straipsnio 4 dalyje nurodytas bylas, priimamas sprendimas bendrai leisti naudoti III priedo C dalyje išvardytas medžiagas ar perkelti jas atitinkamai į III priedo A arba B dalis.

Esant neišvengiamoms skubos priežastims Komisija gali pasinaudoti skubos procedūra, nurodyta 14 straipsnio 4 dalyje, ir įtraukti medžiagą arbą ingredientą į III priedo A arba B dalis.

▼B

6. Pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą Komisija nustato įgyvendinimo taisykles šio straipsnio taikymui, įskaitant taisykles dėl šio straipsnio 4 dalyje nurodyto informacijos pateikimo.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

9 straipsnis

Bendrijos registras

1. Komisija sukuria ir prižiūri maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis Bendrijos registrą (toliau — Registras).

2. Į Registrą įrašoma:

a) I priede išvardyti vitaminai ir mineralai, kuriais galima papildyti maisto produktus;

b) II priede išvardytos vitaminų formulės ir mineralinės medžiagos, kuriomis galima papildyti maisto produktus;

c) vitaminų ir mineralų didžiausi ir mažiausi kiekiai, kuriais galima papildyti maisto produktus, ir visos susijusios sąlygos, nustatytos pagal 6 straipsnio nuostatas;

d) informacija apie 11 straipsnyje numatytas nacionalines nuostatas dėl privalomo papildymo vitaminais ir mineralais;

e) papildymo vitaminais ir mineralais apribojimai, nustatyti 4 straipsnyje;

f) medžiagos, dėl kurių buvo pateikti dokumentai pagal 17 straipsnio 1 dalies b punktą;

g) informacija apie III priede nurodytas medžiagas ir apie priežastis, dėl kurių jos buvo į jį įtrauktos;

▼B

h) informacija apie medžiagas, išvardytas III priedo C dalyje, kurias bendrai leidžiama naudoti, kaip nurodyta 8 straipsnio 5 dalyje.

3. Visuomenei sudaroma galimybė susipažinti su Registru.

10 straipsnis

Laisvas prekių judėjimas

Nepažeisdamos Sutarties, ypač jos 28 ir 30 straipsnių, valstybės narės negali apriboti ar uždrausti prekiauti maisto produktais, kurie atitinka šį reglamentą ir jį įgyvendinti priimtus Bendrijos aktus, taikydamos nesuderintas nacionalines maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais nuostatas.

11 straipsnis

Nacionalinės nuostatos

1. Iki 2007 m. liepos 19 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie esamas privalomo papildymo vitaminais ir mineralais nacionalines nuostatas ir apie produktus, kuriems taikoma 4 straipsnio b punkte nurodyta nukrypti leidžianti nuostata.

2. Jei nėra Bendrijos nuostatų ir valstybė narė mano, kad reikia priimti naujus teisės aktus:

a) dėl konkrečių maisto produktų ar maisto produktų kategorijų privalomo papildymo vitaminais ir mineralais; arba

b) dėl draudimo naudoti tam tikras kitas medžiagas arba jų naudojimo ribojimo gaminant konkrečius maisto produktus,

ji apie tai praneša Komisijai pagal 12 straipsnyje nustatytą procedūrą.

12 straipsnis

Pranešimo procedūra.

1. Valstybė narė, nusprendusi, kad yra būtina priimti naujus teisės aktus, ji praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie planuojamas priemones ir jas pagrindžia.

2. Komisija konsultuojasi su 14 straipsnio 1 dalyje nurodytu Komitetu,, jeigu mano, kad tokios konsultacijos gali būti naudingos, arba jeigu to reikalauja valstybė narė, ir pateikia nuomonę dėl planuojamų priemonių.

3. Suinteresuota valstybė narė gali imtis planuojamų priemonių tik praėjus šešiems mėnesiams po pranešimo, nurodyto 1 dalyje, jeigu Komisijos nuomonė nėra neigiama.

Jei Komisijos nuomonė yra neigiama, pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą iki pirmojoje šios dalies pastraipoje nurodyto laikotarpio pabaigos ji nustato, ar galima įgyvendinti planuojamas priemones. Komisija gali pareikalauti atlikti tam tikrus planuojamų priemonių pakeitimus.

▼B

13 straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Jei valstybė narė turi rimtą pagrindą manyti, kad nors produktas ir atitinka šio reglamento reikalavimus, jis kelia grėsmę žmonių sveikatai, ji gali laikinai sustabdyti arba apriboti atitinkamų nuostatų taikymą savo teritorijoje.

Ji nedelsdama praneša apie tai kitoms valstybėms narėms ir Komisijai bei pagrindžia savo sprendimą.

2. Pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą sprendimas atitinkamais atvejais priimamas gavus Tarnybos nuomonę.

Komisija gali inicijuoti minėtą procedūrą savo iniciatyva.

3. 1 dalyje nurodyta valstybė narė gali sustabdyti arba apriboti nuostatų taikymą, kol jai bus pranešta apie 2 dalyje nurodytą sprendimą.

▼M1

14 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį įsteigtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

4. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1, 2 ir 6 dalys bei 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

▼B

15 straipsnis

Stebėsena

Kad būtų lengviau vykdyti veiksmingą maisto produktų, papildytų vitaminais ir mineralais, bei maisto produktų, kurių sudėtyje yra III priedo B ir C dalyse išvardytų medžiagų, stebėseną, valstybės narės gali reikalauti, kad gamintojas arba asmuo, pateikiantis produktą į rinką tos valstybės teritorijoje, praneštų kompetentingai institucijai apie tą pateikimą į rinką pateikdamas to produkto ženklinimui naudojamos etiketės pavyzdį. Tokiais atvejais taip pat gali būti reikalaujama pateikti informaciją apie produkto pašalinimą iš rinkos.

▼B

16 straipsnis

Įvertinimas

Iki 2013 m. liepos 1 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą apie šio reglamento įgyvendinimo poveikį, ypač susijusį su vitaminais ir mineralais papildytų maisto produktų rinkos raida, jų suvartojimu, maistinių medžiagų suvartojimu ir gyventojų mitybos pokyčiais, bei papildymu tam tikromis kitomis medžiagomis, kartu su pasiūlymais dėl, Komisijos nuomone, būtinų šio reglamento pakeitimų. Atsižvelgiant į tai, valstybės narės Komisijai pateikia visą būtiną susijusią informaciją iki 2012 m. liepos 1 d. Šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės patikslinamos pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

17 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Nukrypstant nuo 3 straipsnio 1 dalies ir iki 2014 m. sausio 19 d. valstybės narės savo teritorijoje gali leisti naudoti vitaminus ir mineralus, kurie nėra nurodyti I priede arba kurie nėra II priede nurodytų pavidalų, jeigu:

a) 2007 m. sausio 19 d. ta medžiaga buvo papildomi Bendrijoje parduodami maisto produktai; ir

b) Tarnyba nepateikė nepalankios nuomonės dėl tos medžiagos naudojimo ar jos naudojimo tuo pavidalu gaminant maisto produktus, remdamasi dokumentais, kuriais grindžiamas tos medžiagos naudojimas ir kuriuos valstybė narė ne vėliau kaip iki 2010 m. sausio 19 d. turi pateikti Komisijai.

2. Iki 2014 m. sausio 19 d. valstybės narės, laikydamosi Sutarties taisyklių, gali toliau taikyti esamus nacionalinius apribojimus ar draudimus prekiauti maisto produktais, kurie papildyti I priede nenurodytais vitaminais ir mineralais arba tokių pavidalų vitaminais ir mineralais, kurie nenurodyti II priede.

3. Laikydamosi Sutarties taisyklių valstybės narės gali toliau taikyti esamas nacionalines nuostatas dėl I priede išvardytų vitaminų ir mineralų, kuriais papildomi maisto produktai, didžiausių ir mažiausių kiekių, ir dėl tokiems papildymams taikomų sąlygų, kol bus priimtos atitinkamos Bendrijos priemonės pagal 6 straipsnį arba pagal kitas konkrečias Bendrijos nuostatas.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

▼B

Jis taikomas nuo 2007 m. liepos 1 d.

Maisto produktai, pateikti į rinką arba paženklinti iki 2007 m. liepos 1 d. ir neatitinkantys šio reglamento nuostatų, gali būti parduodami iki jų tinkamumo vartoti termino pabaigos, bet ne vėliau, kaip 2009 m. gruodžio 31 d..

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

VITAMINAI IR MINERALAI, KURIAIS GALIMA PAPILDYTI MAISTO PRODUKTUS

1. **Vitaminai**

   Vitaminas A

   Vitaminas D

   Vitaminas E

   Vitaminas K

   Vitaminas B1

   Vitaminas B2

   Niacinas

   Pantoteno rūgštis

   Vitaminas B6

   Folio rūgštis

   Vitaminas B12

   Biotinas

   Vitaminas C

2. **Mineralai**

   Kalcis

   Magnis

   Geležis

   Varis

   Jodas

   Cinkas

   Manganas

   Natris

   Kalis

   Selenas

   Chromas

   Molibdenas

   Fluoridas

   Chloridas

   Fosforas

▼M2

   Boras

▼M2

II PRIEDAS

Vitaminų formulės ir mineralinės medžiagos, kuriomis galima papildyti maisto produktus

1. **Vitaminų formulės**

VITAMINAS A

retinolis

retinilo acetatas

retinilo palmitatas

beta-karotenas

VITAMINAS D

cholekalciferolis

ergokalciferolis

VITAMINAS E

D-alfa-tokoferolis

DL-alfa-tokoferolis

D-alfa-tokoferilacetatas

DL-alfa-tokoferilacetatas

D-alfa-tokoferilo rūgšties sukcinatas

VITAMINAS K

filochinonas (fitomenadionas)

menachinonas (*)

VITAMINAS B1

tiamino hidrochloridas

tiamino mononitratas

VITAMINAS B2

riboflavinas

natrio riboflavin-5′-fosfatas

NIACINAS

nikotino rūgštis

nikotinamidas

PANTOTENO RŪGŠTIS

kalcio D-pantotenatas

natrio D-pantotenatas

deksapantenolis

VITAMINAS B6

piridoksino hidrochloridas

piridoksin-5′-fosfatas

piridoksino dipalmitatas

(*) Menachinonas dažniausiai būna menachinonas-7, retais atvejais – menachinonas-6.

▼M2

FOLIO RŪGŠTIS

pteroilmonoglutamo rūgštis

kalcio-L-metilfoliatas

VITAMINAS B12

cianokobalaminas

hidroksokobalaminas

BIOTINAS

D-biotinas

VITAMINAS C

L-askorbo rūgštis

natrio L-askorbatas

kalcio L-askorbatas

kalio L-askorbatas

L-askorbil-6-palmitatas

2. **Mineralinės medžiagos**

kalcio karbonatas

kalcio chloridas

kalcio citrato malatas

citrinų rūgšties kalcio druskos

kalcio gliukonatas

kalcio glicerofosfatas

kalcio laktatas

ortofosforo rūgšties kalcio druskos

kalcio hidroksidas

kalcio malatas

kalcio oksidas

kalcio sulfatas

▼M7

kalcio fosforilo oligosacharidai

▼M2

magnio acetatas

magnio karbonatas

magnio chloridas

citrinų rūgšties magnio druskos

magnio gliukonatas

magnio glicerofosfatas

ortofosforo rūgšties magnio druskos

magnio laktatas

magnio hidroksidas

magnio oksidas

magnio kalio citratas

magnio sulfatas

geležies bisglicinatas

geležies karbonatas

geležies citratas

▼**M2**

geležies amonio citratas

geležies gliukonatas

geležies fumaratas

geležies natrio difosfatas

geležies laktatas

geležies sulfatas

▼**M3**

geležies (II) amonio fosfatas

geležies (III) natrio (etilendinitrilo)tetraacetatas (EDTA)

▼**M2**

geležies difosfatas (geležies pirofosfatas)

geležies sacharatas

elementinė geležis (karbonilas + elektrolitas + redukuotasis vandenilis)

vario karbonatas

vario citratas

vario gliukonatas

vario sulfatas

vario ir lizino kompleksas

natrio jodidas

natrio jodatas

kalio jodidas

kalio jodatas

cinko acetatas

cinko bisglicinatas

cinko chloridas

cinko citratas

cinko gliukonatas

cinko laktatas

cinko oksidas

cinko karbonatas

cinko sulfatas

mangano karbonatas

mangano chloridas

mangano citratas

mangano gliukonatas

mangano glicerofosfatas

mangano sulfatas

natrio bikarbonatas

natrio karbonatas

natrio citratas

▼M2

natrio gliukonatas

natrio laktatas

natrio hidroksidas

ortofosforo rūgšties natrio druskos

selenu papildytos mielės (**)

natrio selenatas

natrio vandenilio selenitas

natrio selenitas

natrio fluoridas

kalio fluoridas

kalio bikarbonatas

kalio karbonatas

kalio chloridas

kalio citratas

kalio gliukonatas

kalio glicerofosfatas

kalio laktatas

kalio hidroksidas

ortofosforo rūgšties kalio druskos

chromo (III) chloridas ir jo heksahidratas

chromo (III) sulfatas ir jo heksahidratas

▼M3

chromo pikolinatas

▼M5

chromo (III) laktato trihidratas

▼M2

amonio molibdatas (molibdenas (VI))

natrio molibdatas (molibdenas (VI))

boro rūgštis

natrio boratas

(**) Selenu papildytos mielės, paruoštos iš mielių kultūros naudojant natrio selenitą (seleno šaltinį) ir kuriose yra (sausos formos mielėse, kuriomis prekiaujama) ne daugiau kaip 2,5 mg Se/g. Mielėse vyraujanti organinė seleno rūšis – selenometioninas (60–85 % viso ekstrahuoto seleno kiekio produkte). Kitų organinių seleno junginių, įskaitant selenocisteiną, kiekis neturi viršyti 10 % viso ekstrahuoto seleno kiekio. Neorganinio seleno kiekis paprastai neturi viršyti 1 % viso ekstrahuoto seleno kiekio.

▼B

III PRIEDAS

MEDŽIAGOS, KURIŲ NAUDOJIMAS MAISTO PRODUKTUOSE DRAUDŽIAMAS, APRIBOTAS ARBA KURĮ PRIŽIŪRI BENDRIJA

A dalis — Medžiagos, kurias draudžiama naudoti

▼M10

Aloemodinas ir visi preparatai, kuriuose yra šios medžiagos

Dantronas ir visi preparatai, kuriuose yra šios medžiagos

Emodinas ir visi preparatai, kuriuose yra šios medžiagos

▼M6

Efedra ir jos preparatai iš efedrų rūšių

▼M10

Preparatai iš *Aloe* rūšių augalų lapų, kurių sudėtyje yra hidroksiantraceno darinių

▼M9

Afrikinio raugmio žievė ir jos preparatai iš afrikinio raugmio (*Pausinystalia yohimbe* (K. Schum) Pierre ex Beille)

▼M8

B DALIS

Medžiagos, kurių naudojimas yra apribotas

Medžiaga, kurios naudojimas yra apribotas	Naudojimo sąlygos	Papildomi reikalavimai
▼M12		
Žaliosios arbatos ekstraktai, kurių sudėtyje yra (-)-epigalokatechin-3-galato (*)	Maisto produkto porcijos, skirtos suvartoti per parą, sudėtyje turi būti mažiau nei 800 mg (-)-epigalokatechin-3-galato.	Etiketėje nurodomas didžiausias per parą leidžiamų suvartoti maisto produkto porcijų skaičius ir pateikiamas perspėjimas, kad per parą suvartojamas (-)-epigalokatechin-3-galato kiekis turi būti mažesnis nei 800 mg. Etiketėje nurodomas (-)-epigalokatechin-3-galato kiekis vienoje maisto produkto porcijoje. Etiketėje pateikiami šie perspėjimai: „Neturėtumėte vartoti, jei tą pačią dieną vartojate kitus produktus, kurių sudėtyje yra žaliosios arbatos.“ „Neturėtų vartoti nėščios moterys ar žindyvės ir jaunesni nei 18 metų vaikai.“ „Neturėtų būti vartojamas tuščiu skrandžiu“.

▼M8

Medžiaga, kurios naudojimas yra apribotas	Naudojimo sąlygos	Papildomi reikalavimai
▼M11		
Monakolinai, gauti iš raudonosiomis mielėmis fermentuotų ryžių	Per parą suvartojamoje vienoje produkto porcijoje turi būti mažiau nei 3 mg monakolinų, gautų iš raudonosiomis mielėmis fermentuotų ryžių.	Etiketėje nurodomas didžiausias per parą leidžiamų suvartoti produkto porcijų skaičius ir pateikiamas perspėjimas, kad per parą suvartojamas monakolinų, gautų iš raudonosiomis mielėmis fermentuotų ryžių, kiekis turi būti mažesnis nei 3 mg. Etiketėje nurodomas monakolinų kiekis vienoje produkto porcijoje. Etiketėje pateikiami šie perspėjimai: „Neturėtų vartoti nėščios moterys ar žindyvės, jaunesni nei 18 metų vaikai ir vyresni nei 70 metų suaugusieji.“ „Jei jums pasireiškė sveikatos problemų, dėl šio produkto vartojimo pasitarkite su gydytoju.“ „Neturėtumėte vartoti, jei vartojate cholesterolio kiekį kraujyje mažinančius vaistus.“ „Neturėtumėte vartoti, jei jau vartojate kitus produktus, kurių sudėtyje yra raudonosiomis mielėmis fermentuotų ryžių.“
▼M8		
Riebalų rūgščių transizomerai, išskyrus natūraliai esančiuosius gyvūniniuose riebaluose	*Didžiausias kiekis – 2 g/100 g riebalų* maisto produktuose, skirtuose galutiniam vartotojui ir maisto produktuose, skirtuose tiekti mažmeninei prekybai	Maisto tvarkymo subjektai, tiekiantys kitiems maisto tvarkymo subjektams maisto produktus, neskirtus galutiniam vartotojui arba neskirtus tiekti mažmeninei prekybai, užtikrina, kad maisto tvarkymo subjektams, kuriems tie maisto produktai yra tiekiami, būtų pateikta informacija apie riebalų rūgščių transizomerų, išskyrus natūraliai esančiuosius gyvūniniuose riebaluose, kiekį, jei tas kiekis viršija 2 g/100 g riebalų.

(*) išskyrus vandeninius žaliosios arbatos ekstraktus, kurių sudėtyje yra (-)-epigalokatechin-3-galato ir kurių sudėtis gėrimuose po atgaminimo yra panaši į tradicinių žaliosios arbatos užpilų sudėtį.

▼B

C dalis — Medžiagos, kurių naudojimą prižiūri Bendrija

▼**M12**

Žaliosios arbatos ekstraktai, kurių sudėtyje yra (-)-epigalokatechin-3-galato ([1])

▼**M11**

Monakolinai, gauti iš raudonosiomis mielėmis fermentuotų ryžių

▼**M10**

Preparatai iš *Rhamnus frangula* L., *Rhamnus purshiana* DC. žievės, kurių sudėtyje yra hidroksiantraceno darinių

Preparatai iš *Cassia senna* L. lapų arba vaisių, kurių sudėtyje yra hidroksiantraceno darinių

Preparatai iš *Rheum palmatum* L., *Rheum officinale* Baillon ir jų hibridų šaknų arba šakniastiebių, kurių sudėtyje yra hidroksiantraceno darinių

▼**M9**

_____

([1]) išskyrus vandeninius žaliosios arbatos ekstraktus, kurių sudėtyje yra (-)-epigalokatechin-3-galato ir kurių sudėtis gėrimuose po atgaminimo yra panaši į tradicinių žaliosios arbatos užpilų sudėtį.